

eller mindre at dalre derudad, mens en undrende dansk befolkning blot må se, at landets magthavere forvalter landets interesser, som de gør.

Men tilsyneladende er Socialdemokratiet fuldstændig i armene på den radikale samarbejdspartner samt venstrefløjen, hvis fornemste opgave i dansk politik tilsyneladende er at føre så slap en udlændingepolitik som overhovedet muligt med henblik på at få så mange nationaliteter til landet som overhovedet muligt.

Når man læser aviserne – og det gør vi alle sammen herinde – er der tilsyneladende stor uenighed blandt de lærde om, hvilken indflydelse det foreliggende lovforslag, som vi behandler her i dag, vil få f.eks. for den person, der netop har fået dansk statsborgerskab fra et fængsel, og som faktisk skulle have været udvist.

Justitsministeren mener tilsyneladende, at allerede udstedte statsborgerskaber kan annulleres, men knap så skrāsikker er ministerens partifælle, fru Dorte Bennedsen, samt ministerens eget kontor på området. Så er det, jeg spørger: Hvor står vi egentlig henne? Er det mon ikke forståeligt, at man er forvirret på et lidt højere niveau?

Og så havde jeg jo en lille diskussion med justitsministeren tidligere under lovforslagets behandling, og jeg gjorde mig den ulejlighed at gå op på mit kontor og hente de avisudklip fra onsdag den 8.12.1999 fra to danske formiddagsblade, hvor der skrives – og det kan så være avisens antagelse, der er forkert – at ministeren er ude på tynd is, når han vil annullere statsborgerskabet. Der står videre, at statsamtmanden på Fyn, Ninna Würtzen, siger: »Vi har fulgt reglerne, og sagen er afsluttet. Vi har i dag (i går, red.) afleveret en redegørelse af sagsforløbet til Justitsministeriet«.

Det bekræfter man osv. i Indfødsretskontoret, og det viste med al ønskelig tydelighed, at der i hvert fald er noget, der halter. Jeg kunne da godt tænke mig at stille et spørgsmål til justitsministeren: Statsamtterne kan nu så fremover, når det her lovforslag vedtages, gå ind i Kriminalregistret ligesom vores Indfødsretskontor kan. Men hvordan har de skullet kunne se, at sådan en ikke kunne få dansk statsborgerskab? Der er jo ingen, der fortæller dem det, og de kan jo ikke sidde og læse alle landets aviser og møde op i alle verdens retssale. Så jeg synes nok, at statsamtterne er lovlig undskyldt, hvis de har udstedt et statsborgerskab. Men jeg synes

stadig væk, at der er stor juridisk usikkerhed. Selv om det har vores sympati, at vedkommende ikke får statsborgerskab, så mener jeg stadig væk, at der er en hel masse juridisk usikkerhed i den her sag.

Lad det ligge. Det kan så være, at ministeren kan svare lidt senere i debatten. Jeg vil dog alligevel sige noget positivt til ministeren, og det er, at det her lovforslag er et skridt i den rigtige retning, men hvorfor dog ikke løse problemet fuldt og helt og så simpelt hen tage det hele i ét hug og så følge Dansk Folkepartis forslag, som jo netop bygger på, at alle 18-23-årige skal søge statsborgerskab, nøjagtigt sådan som et flertal nu i dag har vedtaget, at de der ca. 5000 får dansk statsborgerskab.

Hvad er egentlig visdommen, klogskaben eller hvad det nu hedder i, at fordi man er i en bestemt alderskategori, så skulle man bare kunne fare ind på statsamtet? Netop i en tid, hvor vi har så meget kriminalitet osv., så var det da en meget, meget fin sag, synes jeg, at man søgte på helt, helt normal vis over politimestrene videre ind til Indfødsretskontoret osv. Men altså, det er der sikkert også en eller anden videnskabelig forklaring på.

Men alt i alt må jeg sige, at Socialdemokratiet må jo føre deres politik. Vi fører vores. Vi synes nok, at hvis man skal se sådan ret på det, så er det sådan på tide, at Socialdemokratiet må til at overveje, i hvert fald tage sig lidt sammen. Jeg så også her til morgen i morgen-tv, som jeg ser, når jeg går og gør mig klar til dagens begivenheder, at justitsministeren er af den opfattelse, at hvis ikke regeringen er i stand til at kunne løse de problemer, der er ude omkring i landet med de unge kriminelle, så vil Dansk Folkeparti ende med at få 40 pct. af stemmerne i Danmark. Jeg vil da takke for den positive tilkendegivelse over for vores parti.

Nu er der jo det foreliggende lovforslag, men det har jeg udtrykt mig positivt om. Men jeg synes, at vi mangler en kulegravning af hele udlændingeområdet, så alle de urimeligheder, som irriterer danskerne, og som de er fortørnede over, kommer frem i dagens lys. At danskeres tålmodighed er mere end opbrugt kan vist nok aflæses af de mange hundrede breve, Dansk Folkeparti har modtaget på det seneste, og som vi har modtaget igennem faktisk hele den tid, vi har eksisteret. Vi har faktisk folk beskæftiget udelukkende med at sidde og besvare disse breve, som vi gør utrolig meget ud af.